

Dokumentacja złożona do konkursu na kuratorski projekt
wystawy w Pawilonie Polskim na 58 Międzynarodowej
Wystawie Sztuki w Wenecji w 2019r.

Projekt: *#Polonia*
Kurator: Mateusz Kozieradzki

#POLONIA

Żyjemy w czasach, gdzie za sprawą zwiększającej się liczby zwiedzających, muzea świętują swój kolejny renesan. Poszczególni ludzie pielgrzymują do instytucji sztuki na całym świecie, a tysiące kilometrów nie stanowi już przeszkody. Często jednak głównym celem nie jest już samo zobaczenie arcydzieła, a zrobienie sobie z nim *selfie*. Podczas zwiedzania londyńskiego Tate, obrazu Pieta Mondriana nie oglądamy już tylko przeciskając się przez tłum. Również jego forma rozbijana jest przez „filtr” telefonów należących do osób znajdujących się między nam a płótnem, próbujących je sfotografować czy zrelacjonować. Koncerty, przejazdy ważnych osobistości czy inne ważne (mniej lub bardziej) wydarzenia z życia, nie są już oglądane przez nas bezpośrednio, lecz coraz częściej patrzymy na świat przez telefon, którym utrwalamy rzeczywistość, aby się nią podzielić z innymi. Zjawisko to, pod względem antropologicznym, otwiera nowe obszary do badań społeczeństwa. Analizując najpopularniejsze hasztagi w internecie, czy częste wyszukiwania, dowiadujemy się brutalnej prawdy o nas samych. Współczesne media podają coraz częściej kuriozalne przykłady, gdzie poszkodowane osoby giną na oczach filmujących wypadek przechodniów, nie otrzymując pomocy. Urządzenia oraz portale społecznościowe stały się nie tylko nowym obrazem społeczeństwa, ale również miejscem lansu i ucieczki przed otaczającym nas światem. Sieć stała się specyficznym obszarem pozornej bezkarności i anonimowości, gdzie prowadzone dyskusje często wymykają się spod kontroli i wywołują gwałtowność ludzkich poczynań. Wielu ludzi uważa, że internet jest miejscem, gdzie wszystko w pewnym sensie jest „na niby”. Podczas wielu procesów sądowych o obrazę realnej osoby, usłyszeć można argument: „Przecież to tylko sieć, to nic realnego”.

Media społecznościowe wprowadzają coraz częściej elementy, które mają za zadanie ułatwić odnalezienie się w pozornie chaotycznych zasobach. Jednym z takich elementów jest hashtag, na którym oparta została idea wystawy. Można śmiało stwierdzić, że hashtag jest znakiem czasu. Znacznik ten pozwala na łatwe ujawnianie swoich poglądów - politycznych czy religijnych. Umożliwia bardzo łatwą identyfikację z pewną myślą, także wyrażenie poparcia (jak na przykład #MeToo). Dzięki takim oznaczeniom łatwo jest odnaleźć w morzu zdjęć daną treść. Stało się to inspiracją do prowadzenia obserwacji i badań artystycznych nad współczesną polskością i jej postrzeganiem. Odnalezienie odpowiednich znaczników pozwala

na prześledzenie poszczególnych zdjęć, udostępnianych przez dużą liczbę osób. Stają się więc one „zbiorową wyobraźnią” o danym elemencie.

Projekt odwołuje się do najpopularniejszych hashtagów związanych z Polską i polskością, takich jak: *#polishgirl*, *#polishboy*, *#poland*, *#polonia*, *#polishmum*, *#polishdad* i innych. Znaczniki te cechują trzy podstawowe wartości: wieloznaczność, ponieważ każda z osób postrzega je na swój własny sposób, wszechobecność oraz nieskończoność, gdyż wciąż przybywa elementów tak oznaczanych.

Przy publikacji zdjęć tak oznaczonych, ważny staje się aspekt czasu. Współczesna fotografia pozwala na zaprzestanie myślenia o jakości fotografii (fotografia jest tania). Zmienia się również podejście do fotografii i fotografowanych elementów. Dla przykładu, Instagram umożliwił publikowanie zdjęć, jako tzw. Instagram Stories. Takie zdjęcie czy video można oglądać maksymalnie 15 sekund; 24 godziny po publikacji, elementy automatycznie są kasowane. Tym sposobem zdjęcie dostaje swoje życie, które ma określony czas. Podważa to popularne stwierdzenie, że „w internecie nic nie ginie”.

Projekt ma za zadanie „ufizycznić” obraz oraz czas jego życia, nadając mu namacalny charakter. Dwadzieścia cztery zdjęcia, wybrane z Instagrama i oznaczone odnoszącymi się do Polski hashtagami, zamienione zostaną na 24 klepsydry, które bezustannie odmierzają czas - dokładnie 24 godziny. Artysta, przy użyciu specjalnego programu komputerowego, dokonuje analizy zdjęcia pod względem jego kolorów i liczby pikseli, zamieniając je na taką samą liczbę ziarenek piasku. Piasek barwi na taki sam kolor, jak wybrane piksele, a następnie zamyka w klepsydrze, która odmierza czas według „wagi zdjęcia”. Po przesypaniu piasku, klepsydry obracane są automatycznie przez specjalny mechanizm, dzięki czemu nieustannie odmierzają 24 godziny.

Przemienione zdjęcia wiążą się z Polską w sposób dosłowny. Obok klepsydr, w przestrzeni wystawy umieszczona zostanie instalacja składająca się z ręki manekina trzymającej telefon. Urządzenie będzie stale wyświetlało zdjęcia oznaczone hashtagami związanymi z Polską. W ten sposób każdy użytkownik Instagrama będzie mógł stać się częścią wystawy.

Dodatkowo stworzony zostanie specjalny profil w mediach społecznościowych, mający na celu zachęcenie widzów do uczestnictwa w wystawie poprzez dodawanie związanych

z *#Polonia* zdjęć. Zapraszał będzie do tego neon #, umieszczony przed słowem POLONIA, wieńczącym pawilon wystawy.

Wystawa *#Polonia* ma przypominać o ulotności i zawłości mediów społecznościowych, przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na współczesne postrzeganie Polski w naszym życiu codziennym.

#Polonia

Scenariusz wystawy

Tematem wystawy jest ukazanie polskości za pomocą mediów społecznościowych. Wystawa bazuje na fotografiach, które umieszczone zostały w sieci przez osoby, które oznaczyły je hashtagami związanymi z Polską. Projekt ma za zadanie przybliżenie postrzegania współczesnego patriotyzmu (być może nawet spłykania tego pojęcia przez osoby, które najprawdopodobniej robią to nieświadomie). Ważnym aspektem jest tu fakt, iż zdjęcia użyte do stworzenia pracy pochodzą z sieci (zdobyte zostaną zgody na ich wykorzystanie) i stworzone zostały nie z myślą o uczestniczeniu w wystawie, a głównie ze względu na autopromocję. Mamy więc tu do czynienia z kreacją ale opierającą się na szczerości przekazu. Fotografie użyte do stworzenia instalacji zostały wykonane z wielu różnych powodów. Wśród nich można wymienić takie jak autopromocja, autokreacja, chęć utrwalenia chwili czy zdarzenia. Obiekty te przeniesione w specjalnym procesie do klepsydr stają się utrwaloną symbolicznie chwilą, mającą swoje podwaliny w dziejach historii sztuki. Motyw czasu i jego trwałości był wielokrotnie wykorzystywany przez twórców na przestrzeni wieków.

Adresatem pokazu ma być szeroko rozumiana publiczność Biennale. Ze względu na ciekawą wizualnie formę wystawy ma ona być atrakcyjna również dla młodszych odbiorców.

Wystawa kierowana jest więc do:

- młodzieży i dzieci;
- grup wykluczonych w różnych aspektach społecznie jak niepełnosprawni czy seniorzy – pokaz zostanie w pełni dostosowany do osób słabowidzących. Jedna z klepsydr zostanie umieszczona z przeznaczeniem dla osób niewidomych z możliwością jej dotykania. Całość wystawy zostanie przygotowana tak aby umożliwić poruszanie się na niej niepełnosprawnym. Odpowiednie odległości montażu poszczególnych elementów zapewnią bezpieczeństwo zwiedzającym;
- studentów;
- mieszkańców Wenecji, turystów;
- specjalistów i amatorów;

Główne cele wystawy to:

- promocja polskiej sztuki poza granicami kraju;
- obserwacja zjawiska współczesnego patriotyzmu i jego przejawów;
- próba odniesienia się do analizowanego i często ukazywanego na przestrzeni dziejów pojęcia czasu i jego symboliki. Wykorzystanie portali społecznościowych w „zderzeniu” z archetypicznymi pojęciami;
- ukazanie roli mediów społecznościowych i ich uniwersalnych wartości w kształtowaniu otaczającego nas świata;
- promocja kraju;
- wzbudzenie zainteresowania promocji kraju za pomocą mediów społecznościowych;
- ukazanie wystawy jako działania przyjaznego widzowi – każdy może stać się uczestnikiem;
- wprowadzenie do dyskursu intelektualnego nowych środków obserwacji zjawisk takich jak turystyka (zwrócenie uwagi na rolę portali społecznościowych na promocję poszczególnych elementów);

- edukacja z naciskiem na ciekawą formę przekazu;

Autorzy i realizatorzy:

Autor koncepcji kuratorskiej oraz artysta wymienieni zostali w załączonym dokumencie. Dodatkowo kurator zastrzega sobie prawo do zatrudnienia dwójki wybranych przez siebie koordynatorów (osoby już zaangażowane w tworzenie projektu). Kurator, artysta oraz koordynatorzy obecni będą przez cały montaż i demontaż wystawy. Dodatkowo jeden z koordynatorów pełnił będzie rolę kuriera dzieł sztuki na wystawę i w procesie transportu obiektów po pokazie.

W czasie trwania wystawy kurator i artysta chcą stworzyć otwarte spotkanie dla chętnych, podczas którego przedstawiona zostanie idea pokazu. Spotkanie będzie miało charakter wykładu z dyskusją na zakończenie.

Materiały eksponowane:

Dwadzieścia cztery szklane klepsydry na metalowych konstrukcjach z urządzeniem obracającym je co godzinę. Jedna z nich przygotowana specjalnie aby umożliwić kontakt niewidomym. iPhone umieszczony w dłoni manekina z tworzywa sztucznego na metalowej konstrukcji. I Phone prezentuje nieustannie w czasie otwarcia ekspozycji zdjęcia i video Instagram Stories oznaczonymi #Polonia. Neon w formie kratki hashtagu umieszczony na Pawilonie przed napisem „Polonia”.

Klepsydry oraz instalacja z ręką manekina eksponowane mają być wewnątrz Pawilonu. Neon zaś na ścianie zewnętrznej.

Podstawy klepsydr, okablowanie, oraz podstawa ręki manekina utrzymane zostaną w jednorodnym kolorze.

Warunki techniczne:

Wernisaż, czas trwania wystawy oraz godziny otwarcia zostaną ustalone później z organizatorem.

Transport z Londynu do Wenecji odbędzie się tydzień przed wernisażem. Tyle też będzie trwał montaż wystawy. Po zakończeniu przewidziane jest siedem dni na demontaż wystawy i transport prac z Wenecji do Londynu.

Środki techniczne – klepsydry oraz instalacja z ręką manekina wymagają podłączenia do prądu. Neon na fasadzie musi mieć dostęp do prądu.

Neon powinien być włączony przez całą dobę – cały czas trwania wystawy.

Układ materiałów:

Klepsydry umieszczone mają zostać luźno, porozrzucane po sali, umieszczone na ścianach oraz podwieszone pod sufitem. Widz ma dosłownie wchodzić w przestrzeń wypełnioną klepsydrami. W centralnej części sali na podłodze umieszczona ma zostać instalacja z ręką manekina. Neon umieszczony ma zostać na fasadzie budynku.

Promocja wystawy:

Przewidujemy druk plakatów 100x70cm i umieszczenie ich w przestrzeni miasta. Oraz wykupienie promocji w mediach społecznościowych oraz prasie.

- wykupienie promocji konta na Instagramie;

- promocja na Facebooku;
- Wykupienie promocji w prasie zagranicznej;
- Wykupienie promocji w prasie polskiej;

Wydarzenia towarzyszące:

W ramach wystawy uruchomiony zostanie specjalny profil na Instagramie gdzie będą publikowane zdjęcia związane z wystawą jak również Polską. Wybierane będą fotografie, które oznaczone zostaną specjalnymi hashtagami.

Spotkanie z kuratorem i artystą w formie otwartego wykładu.

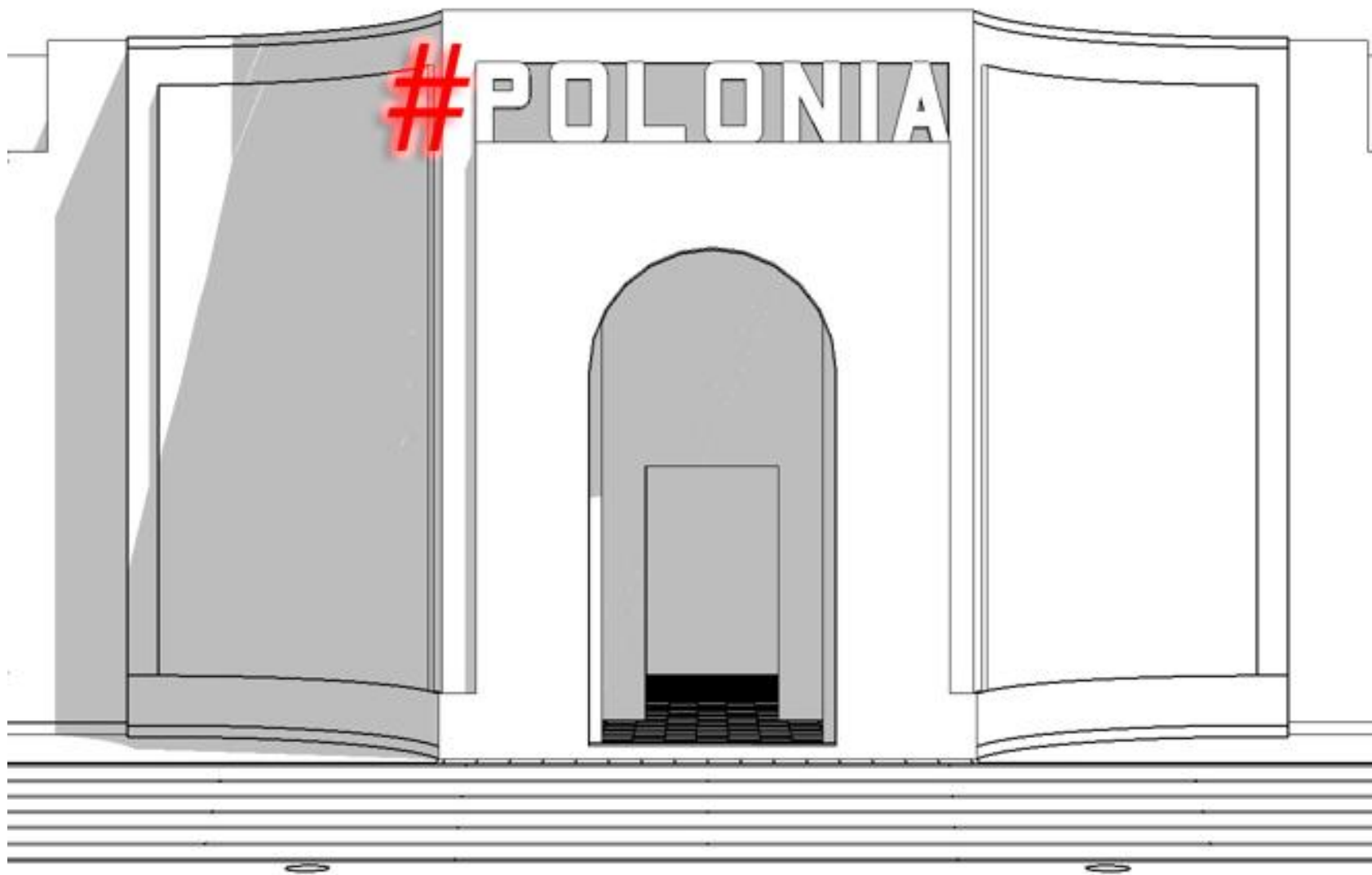
Przez pierwszy tydzień od momentu otwarcia wystawy dyżury będą pełnili kolejno artysta, kurator oraz koordynatorzy. Widzowie będą mieli możliwość rozmowy z twórcami wystawy.

Publikacje:

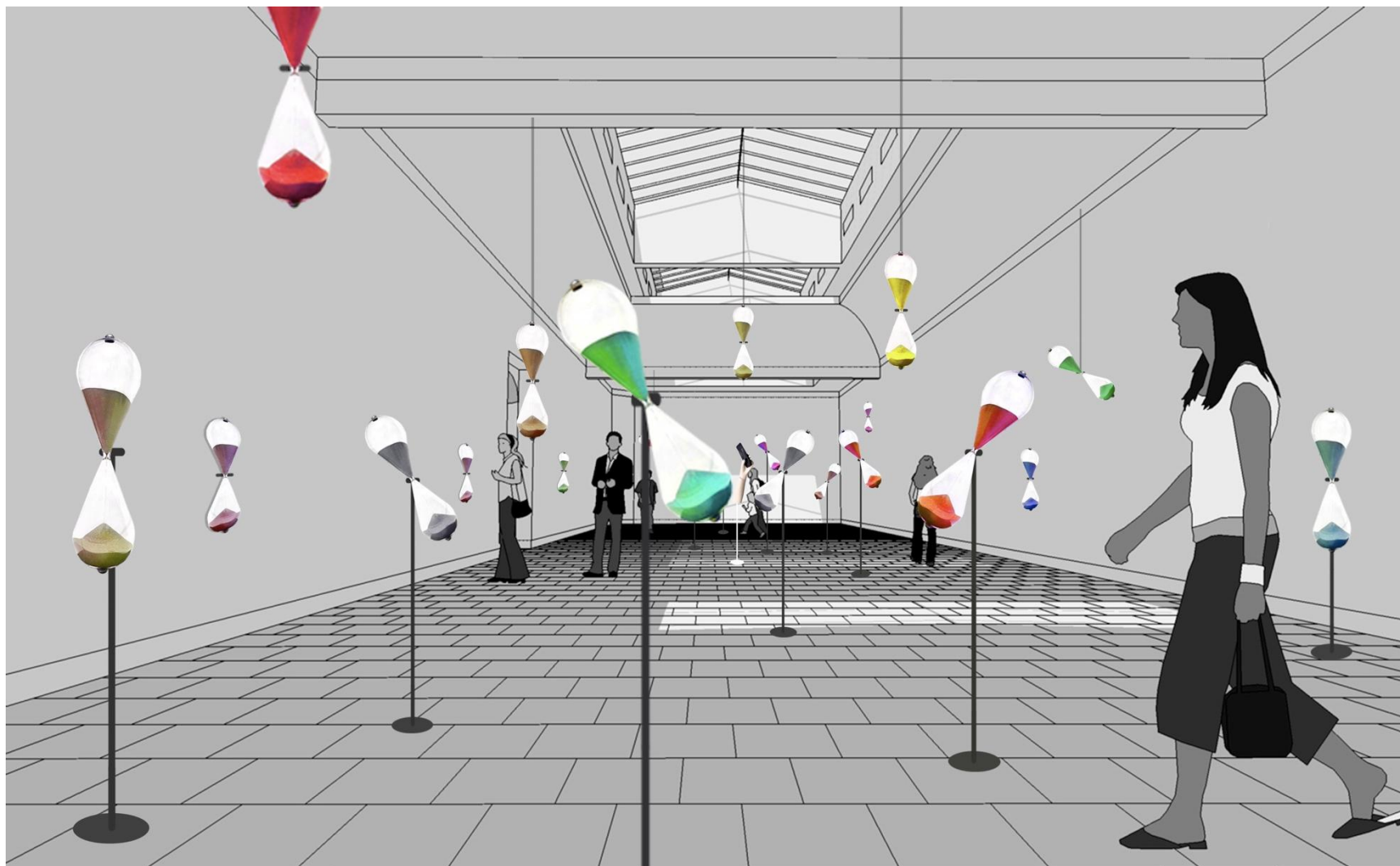
Twórcy przewidują wydanie folderu z podstawowymi informacjami oraz tekstem kuratorskim w trzech formach – po angielsku, polsku i włosku. Broszura ta będzie rozdawana zwiedzającym.

Katalog w formie książki z tekstem kuratorskim oraz dokumentacją wystawy jak również informacjami o powstawaniu projektu.

Wszystkie publikacje wykonane zostaną techniką druku barwnego.

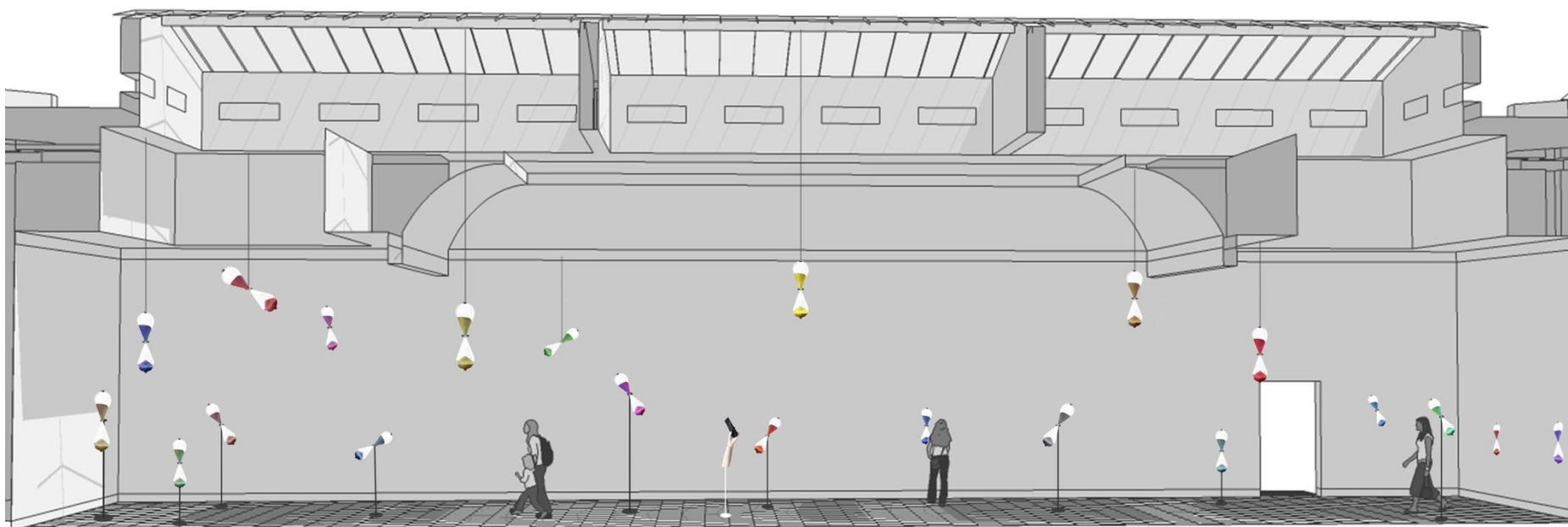
#POLONIA, neon umieszczony nad wejściem do pawilonu, 60x50 cm

24 klepsydry umieszczone na metalowych konstrukcjach z urządzeniem obracającym je co godzinę, wysokość różna

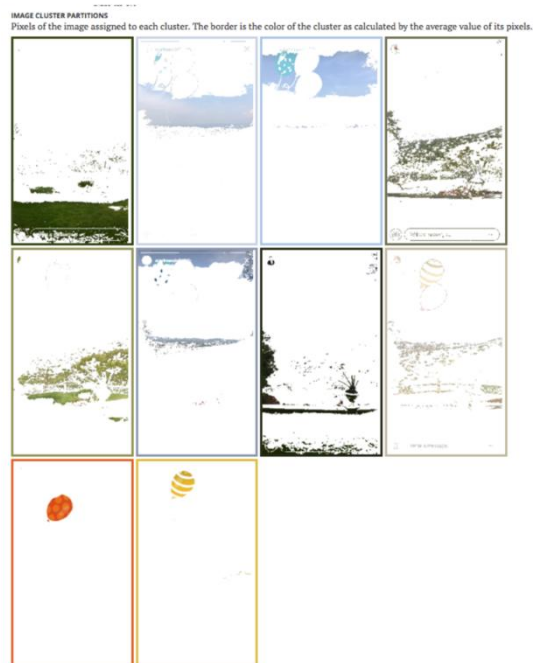
24 klepsydry umieszczone na metalowych konstrukcjach z urządzeniem obracającym je co godzinę, wysokość różna

24 klepsydry umieszczone na metalowych konstrukcjach z urządzeniem obracającym je co godzinę, wysokość różna

Zdjęcie cyfrowe z Instagram Stories przekonwertowane na ziarna piasku, klepsydra, kolorowy piasek, 50x20x20 cm, prototyp

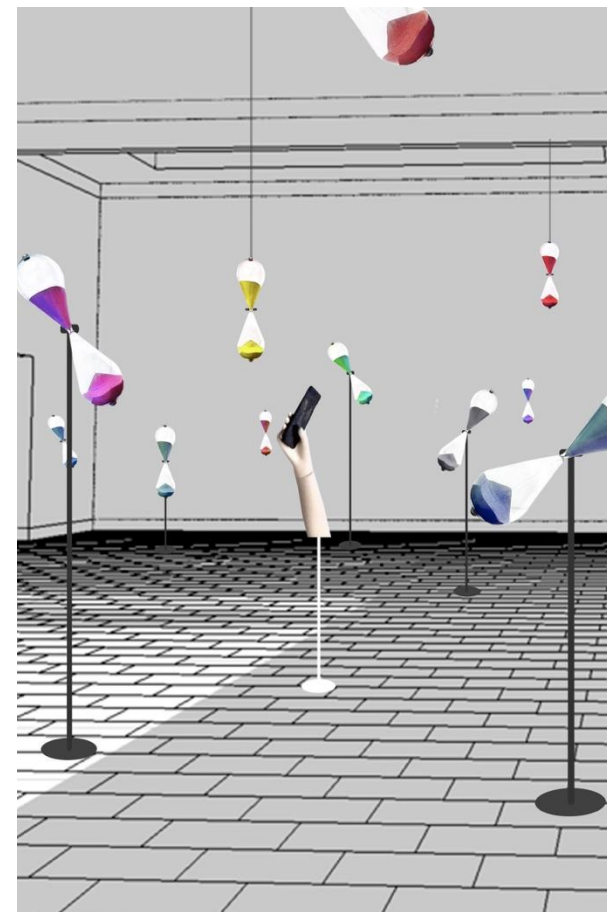
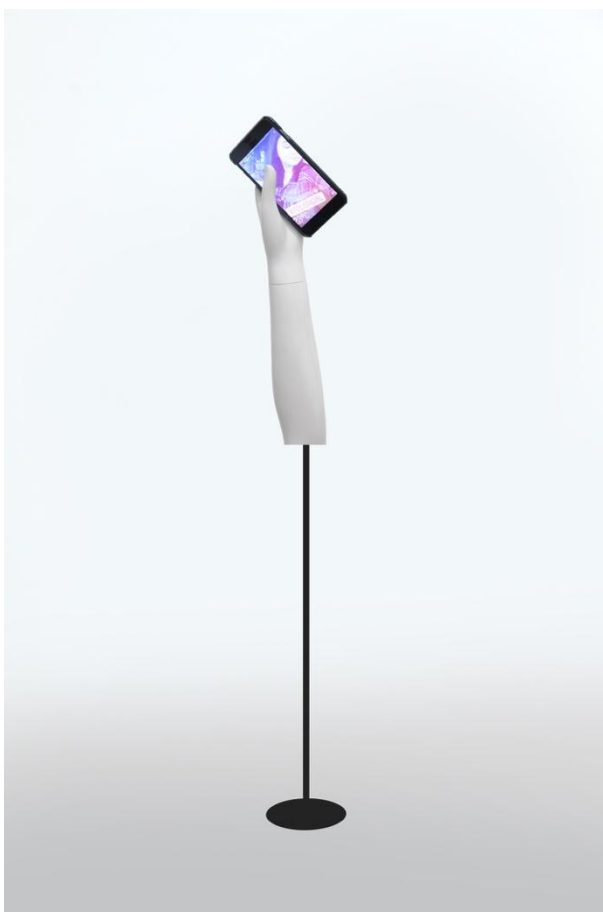

Cluster colors, sized by number of pixels:

cluster	pixels	name	HEX	RGB	HSV	LCH	Lab	tags
1	18.02%	56,73,16 clover $\Delta E=5.1$	#344517	52 69 23	81 67 27	27 29 121	27 -15 25	clover
2	16.98%	195,289,223 sweetwaters $\Delta E=2.1$	#C903E3	201 211 227	217 11 89	84 9 268	84 0 -9	pale light aqua beau bluish confederate hawks link mischka periwinkle sweetwaters three water wishes blue grey
3	14.39%	178,194,227 time out $\Delta E=0.9$	#ABC5E6	171 197 230	214 26 90	79 20 267	79 -1 -20	pale light cornflower echo grayish out oxymoron pigeon post sapphire steel time tropical blue
4	13.30%	113,112,86 dimension $\Delta E=1.3$	#787157	112 113 87	62 23 44	47 15 109	47 -5 14	crocodile dimension finch kokoda paddock siam socrates strobe
5	10.42%	144,155,183 westwood $\Delta E=4.5$	#92965D	146 158 93	64 38 59	60 31 110	60 -10 29	awol khaki westwood
6	9.12%	142,151,171 tiebreaker $\Delta E=1.6$	#8C98AF	140 152 175	219 20 68	63 13 272	63 0 -13	cool grayish lagoon manatee pasifika rock smokescreen spray style tiebreaker azure blue gray grey
7	8.46%	46,56,24 rangitoto $\Delta E=2.9$	#282D1B	40 45 27	77 41 18	18 13 119	18 -6 11	cabin kelp log olive pine rangitoto scrub tree black green
8	5.70%	194,184,158 double fossil $\Delta E=1.8$	#C8BAA3	192 186 163	47 15 75	75 13 97	75 -2 13	ash bison caraway craigieburn cream double fossil hide linen parchment quarter tana tea thorndon triple
9	2.20%	227,188,54 hyperactive $\Delta E=3.7$	#DE6230	222 98 48	17 78 87	57 68 48	57 46 58	hyperactive
10	1.41%	224,182,70 anzac $\Delta E=2.6$	#E2B84E	226 187 78	44 65 89	77 58 88	77 2 58	brilliant amber anzac can cream starbell

Zdjecia dokumentujące proces przemiany pikseli z cyfrowego zdjęcia na ziarna piasku w klepsydrze. Od lewej – cyfrowe zdjęcie z Instagram Stories, program analizujący liczbe oraz kolory poszczególnych pikseli z cyfrowego zdjęcia, procentowe wyniki kolorow, na podstawie których zebrany został piasek, ważenie piasku.

iPhone umieszczony w dłoni manekina zamocowanej na metalowej konstrukcji, cały czas pokazuje zdjęcia i video z Instagram Stories oznaczonymi #POLONIA

Przykładowe zdjęcia oznaczone #Polonia, które wyświetlają się na kanale Instagram Stories.